

สมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล

The expected Chinese language competence of undergraduate students who studied the Chinese language course in Mahidol University

ไพศาล สุขใจรุ่งวัฒนา¹, ยูวดี ธีรธาตล²

Paisan Sukjairungwattana¹, Yuwadee Tirataradol²

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล^{1,2}

Faculty of Liberal Arts, Mahidol University^{1,2}

bu_111@hotmail.com¹, yuwadee.tir@mahidol.edu²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันและสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง 2) เปรียบเทียบสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง และ 3) ศึกษาระดับความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล ในภาคต้น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 66 คน ด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test dependent ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการฟังและการพูดปัจจุบัน อยู่ระดับน้อย และมีสมรรถนะด้านทักษะการอ่านและการเขียนปัจจุบันอยู่ระดับน้อยที่สุด โดยนักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนในระดับมาก และมีความคาดหวังต่อสมรรถนะด้านทักษะการพูดในระดับมากที่สุด 2) นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะภาษาจีนสูงกว่าสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันในทุกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษาต้องการให้พัฒนาเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาจีนในระดับมาก โดยต้องการให้พัฒนาเนื้อหาและกิจกรรมเกี่ยวกับสถานการณ์สมมติ/การใช้ภาษาที่สนุกและเอื้อต่อการนำไปใช้จริง และเน้นการประเมินผลการเรียนรู้จากพัฒนาการของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

คำสำคัญ: ความคาดหวัง, สมรรถนะภาษาจีน, วิชาภาษาจีน, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Abstract

This research aimed to 1) study the current level and the expected level of the Chinese language competence of undergraduate students who studied the Chinese language course in Mahidol University 2) compare their current level and the expected level of Chinese language competence and 3) study their needs for Chinese course improvement. For collecting the data, a questionnaire was answered by 66 students registered into the Chinese language course in Mahidol University in the first semester of academic year 2019. Means, standard deviation, and t-test dependent were used for data analysis. The results showed that 1) students had Chinese language competence regarding listening and speaking skills at a low level and the competence on reading and writing skills at the minimum; however, they expected on listening, reading and writing skills at a high level, and speaking skill at a highest level. 2) Students had expectation in the Chinese language competence higher than the current Chinese language competence in every respect with the statistical significance at the level of .05. 3) Students mostly needed to develop the learning content, learning activity, and learning assessment at a high level. The learning content and learning activity on hypothetical situation for using the language in a fun way and promoting the use of language and learning assessment focusing on learning development periodically were their priority needs.

Keywords: expectation, Chinese language competence, Chinese language course, undergraduate students

บทนำ

ภายใต้บริบทความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทยในช่วงระยะที่ผ่านมา ตลอดจนการรวมตัวกันของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 และการเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงเขตเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ในการเชื่อมโยงที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในด้านการค้า การลงทุน การเงิน การบริการ และการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ทำให้รัฐต้องผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) การผลิตกำลังคนเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาตินั้น ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) กำหนดให้การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤตและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติ และส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญในการผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้ในอีก 20 ปี ข้างหน้า สาระสำคัญของแผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560-2579 เน้นพัฒนาด้านคุณภาพการศึกษาให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในภาคส่วนต่าง ๆ และได้กำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งหนึ่งในทักษะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะด้านการสื่อสาร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งทักษะภาษาต่างประเทศก็เป็นทักษะหนึ่งที่จะช่วยเติมเต็มความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะด้านความเป็นสากล เป็นการเปิดโอกาสด้านอาชีพและตอบสนองต่อการแข่งขันในระดับนานาชาติ

ในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน กระบวนการประเมินตนเอง ทั้งด้านสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ และทักษะ ต่างๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนจะมีโอกาสสะท้อนจุดแข็ง จุดอ่อน และมองเห็นช่องว่างของสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา ส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Narciss, Kömdele, & Dresel, 2008; Rothwell, & Graber, 2010)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลมีพันธกิจหลักในการจัดการศึกษาวิชาในหมวดศึกษาศาสตร์ไป และวิชา ภาษาต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยวิชาภาษาจีนเป็นรายวิชา ภาษาต่างประเทศที่มีนักศึกษาจำนวนมากสนใจเรียน เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือพัฒนาตนเองด้านต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการและความ คาดหวังของนักศึกษายิ่งขึ้น คณะผู้วิจัยจึงศึกษาสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียน เรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสมรรถนะทางภาษาจีนปัจจุบันและสมรรถนะทางภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล
2. เปรียบเทียบสมรรถนะทางภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะทางภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล
3. ศึกษาความความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล

สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

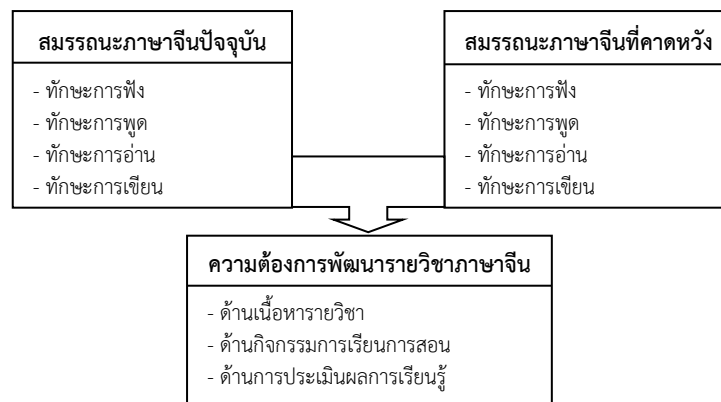
จากการทบทวนวรรณกรรม พบทฤษฎีและแนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของ McClelland (1962 อ้างถึงใน Arnolds, C. A., & Boshoff, C., 2003) ได้กล่าวถึง ความต้องการของมนุษย์ว่า มนุษย์มีความต้องการ 3 ประเภท ได้แก่ ความต้องการความสัมพันธ์ (Needs for Relation) ความต้องการอำนาจ (Needs for Power) และความต้องการความสำเร็จ (Needs for Achievement) ซึ่งความต้องการ ความสำเร็จ เป็นความต้องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีที่สุด ต้องการมีความภาคภูมิใจในตัวเอง แข่งขันกับตัวเอง พยายาม ปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ต้องการประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำงานที่ยากหรือท้าทายความสามารถ บุคคลที่ มีความต้องการความสำเร็จมักจะเป็นคนมีเหตุผล มีภาวะในการเสี่ยงในระดับที่เป็นไปได้ และทำสิ่งต่างๆ โดยใช้ วิจารณ์อย่างรอบคอบ ความต้องการความสำเร็จจะช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในการ ดำเนินชีวิตได้ ซึ่งนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีน หากมีความต้องการความสำเร็จสูง ก็จะมีความต้องการและ ความคาดหวังในการเรียนสูง โดยคาดหวังว่าเมื่อเรียนวิชานี้แล้ว จะสามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนและสามารถนำไปใช้ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง เช่น นำไปใช้เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต การศึกษาต่อ เพื่อการท่องเที่ยว หรือเพื่อ การรับรู้ข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ภาษาจีน เป็นต้น ยิ่งถ้านักศึกษามีความต้องการและความคาดหวังสูง นักศึกษาก็จะมี ความตั้งใจเรียนวิชาภาษาจีนสูงตามไปด้วย

2. แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีหลักการที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนต้องเตรียมสื่อการสอนที่หลากหลาย และเตรียมรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนริเริ่มและบอกความต้องการของตน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน โดยสร้างสิ่งแวดล้อมที่สมจริงและควรลดบทบาทในการบรรยายให้น้อยลง เน้นการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และควรเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้สอนจำเป็นต้องเลือกเนื้อหาภาษาจีนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้จริง โดยเชื่อมโยงกับความจำเป็นในชีวิตประจำวัน การเรียน และสถานการณ์การสื่อสารของผู้เรียน ต้องมีการบูรณาการระหว่างความรู้ด้านโครงสร้างทางภาษา ความหมาย การนำไปใช้ และวัฒนธรรมจีน (Yang, Qiu & Li, 2005, Zhang & Yang, 2006) ทั้งนี้ สมรรถนะด้านการสื่อสารถือเป็นสมรรถนะที่สำคัญและเป็นวัตถุประสงค์หลักสำหรับผู้เรียนภาษาจีนในปัจจุบัน (Zeng, 2016)

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน (Tyler, 1950) ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ล กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับการศึกษาค้นคว้าความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีนในการวิจัยนี้ เป็นการศึกษาในขอบเขตที่นักศึกษาสามารถให้ความคิดเห็นในมุมมองของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ จึงกำหนดขอบเขตของการศึกษาเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการเรียนรู้

จากทฤษฎีและแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นผู้รับผิดชอบสอน ในภาคต้น ปีการศึกษา 2562 จำนวน 66 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล ลักษณะคำตอบเป็นแบบให้เลือกตอบตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันและระดับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง ซึ่งข้อคำถามได้มาจากการวิเคราะห์กิจกรรมและภาระงานในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ (Zeng, 2016) ซึ่งครอบคลุมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน คำถามในส่วนที่ 2 จึงแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง จำนวน 7 ข้อ 2) ทักษะการพูด จำนวน 5 ข้อ 3) ทักษะการอ่าน จำนวน 6 ข้อ และ 4) ทักษะการเขียน จำนวน 5 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา รายวิชา จำนวน 4 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 3 ข้อ และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 แบ่งตามคะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

3. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อ (Index of Item-Objective Congruence หรือ ค่า IOC) ซึ่งได้ค่าเฉลี่ย IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 คะแนน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง ใช้การวิเคราะห์ค่า t-test dependent โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$

ผลการวิจัย

จากข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85 (จำนวน 56 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 66 คน) ผลการศึกษา พบว่า

1. ระดับสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันและระดับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง จำแนกตามรายทักษะ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ทักษะการฟัง นักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการฟังในปัจจุบันภาพรวมอยู่ระดับน้อย ($\bar{x} = 1.88$) และมีความคาดหวังด้านทักษะการฟังในภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) โดยค่าเฉลี่ยทักษะการฟังสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การฟังการทักทายในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 2.46$) การฟังเพลง (ไม่มีค่าบรรยาย) ($\bar{x} = 2.10$) และการฟังเพื่อซื้อของ/ต่อรองราคา ($\bar{x} = 1.89$) ส่วนทักษะการฟังที่นักศึกษาคาดหวังสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การฟังการทักทายในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.36$) การฟังเพื่อซื้อของ/ต่อรองราคา ($\bar{x} = 4.15$) และการฟังในการดูหนัง (ไม่มีค่าบรรยาย) ($\bar{x} = 4.01$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการฟังในปัจจุบันและสมรรถนะที่คาดหวัง

ลำดับ ที่	ทักษะการฟังภาษาจีน	สมรรถนะปัจจุบัน		ระดับ	สมรรถนะที่คาดหวัง		ระดับ
		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1	การฟังโทรศัพท์	1.78	0.83	น้อยที่สุด	3.78	0.86	มาก
2	การฟังในการดูหนัง (ไม่มีคำบรรยาย)	1.65	0.66	น้อยที่สุด	4.01	0.83	มาก
3	การฟังเพลง (ไม่มีคำบรรยาย)	2.10	0.94	น้อย	3.93	0.89	มาก
4	การฟังข่าว/สารคดี (ไม่มีคำบรรยาย)	1.40	0.58	น้อยที่สุด	3.65	0.83	มาก
5	การฟังโฆษณา	1.68	0.72	น้อยที่สุด	3.65	0.73	มาก
6	การฟังการทักทายในชีวิตประจำวัน	2.46	0.82	น้อย	4.36	0.73	มากที่สุด
7	การฟังเพื่อซื้อของ/ต่อรองราคา	1.89	0.91	น้อย	4.15	0.89	มาก
รวม		1.88	0.35	น้อย	3.91	0.25	มาก

1.2 ทักษะการพูด นักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการพูดในปัจจุบันภาพรวมอยู่ระดับน้อย (\bar{x} = 1.81) และมีความคาดหวังด้านทักษะการพูดในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.30) โดยค่าเฉลี่ยทักษะการพูดสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การพูดทักทายในชีวิตประจำวัน (\bar{x} = 2.37) การพูดเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้อื่น (\bar{x} = 1.86) และการพูดเพื่อซื้อของ/ต่อรองราคา (\bar{x} = 1.75) ส่วนทักษะการพูดที่นักศึกษาคาดหวังสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การพูดทักทายในชีวิตประจำวัน (\bar{x} = 4.33) การพูดเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้อื่น (\bar{x} = 4.19) และการพูดทางโทรศัพท์ (\bar{x} = 4.00) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการพูดในปัจจุบันและสมรรถนะที่คาดหวัง

ลำดับ ที่	ทักษะการพูดภาษาจีน	สมรรถนะ ปัจจุบัน		ระดับ	สมรรถนะ ที่คาดหวัง		ระดับ
		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1	การพูดทักทายในชีวิตประจำวัน	2.37	0.90	น้อย	4.33	0.73	มากที่สุด
2	การพูดเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้อื่น	1.86	0.92	น้อย	4.19	0.82	มาก
3	การพูดทางโทรศัพท์	1.66	0.81	น้อยที่สุด	4.00	0.91	มาก
4	การพูดเพื่อซื้อของ/ต่อรองราคา	1.75	0.87	น้อยที่สุด	3.98	0.86	มาก
5	การพูดเพื่อนำเสนอทางวิชาการ (การนำเสนอในชั้นเรียน)	1.54	0.86	น้อยที่สุด	3.89	0.84	มาก
รวม		1.81	0.31	น้อย	4.30	0.59	มากที่สุด

1.3 ทักษะการอ่าน นักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการอ่านในปัจจุบันภาพรวมอยู่ระดับน้อยที่สุด (\bar{x} = 1.66) และมีความคาดหวังด้านทักษะการอ่านในภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.86) โดยค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การอ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (website/Blog/MSM) (\bar{x} = 1.83) การอ่านป้ายโฆษณาต่างๆ (\bar{x} = 1.69) และการอ่านนิยาย/เรื่องสั้น (\bar{x} = 1.68) ส่วนทักษะการอ่านที่นักศึกษาคาดหวังสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การอ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (website/Blog/MSM) (\bar{x} = 4.09) การอ่านนิยาย/เรื่องสั้น (\bar{x} = 3.98) และการอ่านจดหมาย/ email (\bar{x} = 3.90) ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการอ่านในปัจจุบันและสมรรถนะที่คาดหวัง

ลำดับที่	ทักษะการอ่านภาษาจีน	สมรรถนะปัจจุบัน		ระดับ	สมรรถนะที่คาดหวัง		ระดับ
		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1	การอ่านรายงานต่างๆ	1.60	0.78	น้อยที่สุด	3.75	0.96	มาก
2	การอ่านป้ายโฆษณาต่างๆ	1.69	0.89	น้อยที่สุด	3.81	0.89	มาก
3	การอ่านหนังสือพิมพ์/นิตยสาร	1.62	0.94	น้อยที่สุด	3.84	0.93	มาก
4	การอ่านนิยาย/เรื่องสั้น	1.68	0.87	น้อยที่สุด	3.98	0.83	มาก
5	การอ่านจดหมาย/email	1.57	0.76	น้อยที่สุด	3.90	0.85	มาก
6	การอ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (website/Blog/MSM)	1.83	0.90	น้อย	4.09	0.83	มาก
	รวม	1.66	0.84	น้อยที่สุด	3.86	0.11	มาก

1.4 ทักษะการเขียน นักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการเขียนในปัจจุบันภาพรวมอยู่ระดับน้อยที่สุด (\bar{x} = 1.66) และมีความคาดหวังด้านทักษะการเขียนในภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.91) โดยค่าเฉลี่ยทักษะการเขียนสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การเขียนประโยคทั่วไป (การเรียงประโยคง่าย ๆ) (\bar{x} = 2.46) การเขียนประโยคซับซ้อน (\bar{x} = 1.69) และการเขียนจดหมาย (\bar{x} = 1.46) ส่วนทักษะการเขียนที่นักศึกษาคาดหวังสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ การเขียนประโยคทั่วไป (การเรียงประโยคง่าย ๆ) (\bar{x} = 4.46) การเขียนประโยคซับซ้อน (\bar{x} = 3.96) และการเขียนสรุปความ (\bar{x} = 3.86) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการเขียนในปัจจุบันและสมรรถนะที่คาดหวัง

ลำดับที่	ทักษะการเขียน	สมรรถนะปัจจุบัน		ระดับ	สมรรถนะที่คาดหวัง		ระดับ
		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1	การเขียนประโยคทั่วไป (การเรียงประโยคง่าย ๆ)	2.46	1.04	น้อย	4.46	0.72	มากที่สุด
2	การเขียนประโยคซับซ้อน	1.69	0.82	น้อยที่สุด	3.96	0.89	มาก
3	การเขียนจดหมาย	1.46	0.68	น้อยที่สุด	3.75	0.87	มาก
4	การเขียนสรุปความ	1.45	0.78	น้อยที่สุด	3.86	0.92	มาก
5	การเขียนรายงาน/โครงการ	1.34	0.69	น้อยที่สุด	3.77	1.01	มาก
	รวม	1.66	0.43	น้อยที่สุด	3.91	0.30	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะภาษาจีนสูงกว่าสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันในทุกๆ ทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ทักษะการฟัง พบว่า นักศึกษามีสมรรถนะในปัจจุบันอยู่ระดับน้อย (\bar{x} = 1.88) และนักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการฟังอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.91) เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างสมรรถนะปัจจุบันกับสมรรถนะที่คาดหวัง พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการฟังสูงกว่าสมรรถนะด้านทักษะการฟังในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ทักษะการพูด พบว่า นักศึกษามีสมรรถนะในปัจจุบันภาพรวมอยู่ระดับน้อย (\bar{x} = 1.81) และนักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการพูดอยู่ระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.30) เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างสมรรถนะปัจจุบันกับสมรรถนะที่คาดหวัง พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการพูดสูงกว่าสมรรถนะด้านทักษะการพูดในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ทักษะการอ่าน พบว่า นักศึกษามีสมรรถนะในปัจจุบันอยู่ระดับน้อยที่สุด (\bar{x} = 1.66) และนักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการอ่านอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.86) เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างสมรรถนะปัจจุบันกับสมรรถนะที่คาดหวัง พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการอ่านสูงกว่าสมรรถนะด้านทักษะการอ่านในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 ทักษะการเขียน พบว่า นักศึกษามีสมรรถนะในปัจจุบันอยู่ระดับน้อยที่สุด (\bar{x} = 1.66) และนักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการเขียนอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.91) เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างสมรรถนะปัจจุบันกับสมรรถนะที่คาดหวัง พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการเขียนสูงกว่าสมรรถนะด้านทักษะการเขียนในปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายละเอียดการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะที่คาดหวัง จำแนกรายทักษะแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันและสมรรถนะที่คาดหวัง

สมรรถนะภาษาจีน	n	\bar{x}	S.D.	t	sig
ทักษะการฟัง					
สมรรถนะปัจจุบัน	66	1.88	0.35	-26.83	.001
สมรรถนะที่คาดหวัง	66	3.91	0.25		
ทักษะการพูด					
สมรรถนะปัจจุบัน	66	1.81	0.31	-30.08	.001
สมรรถนะที่คาดหวัง	66	4.30	0.59		
ทักษะการอ่าน					
สมรรถนะปัจจุบัน	66	1.66	0.84	-65.59	.001
สมรรถนะที่คาดหวัง	66	3.86	0.11		
ทักษะการเขียน					
สมรรถนะปัจจุบัน	66	1.66	0.43	-29.92	.001
สมรรถนะที่คาดหวัง	66	3.91	0.30		

3. ระดับความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีนจำแนกตามรายด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีนของนักศึกษา จำแนกเป็น 3 ด้าน พบว่า

3.1 ด้านเนื้อหารายวิชา นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนาเนื้อหารายวิชาภาษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.87) โดยสูงสุดสามลำดับแรก คือ ต้องการให้พัฒนาเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์สมมติการใช้ภาษาที่สนุกและเอื้อต่อการนำภาษาไปใช้ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.22) รองลงมาคือ เนื้อหาที่สอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน (\bar{x} = 3.91) และเนื้อหาที่จัดเป็นหน่วยย่อยตามสถานการณ์การใช้ภาษา (\bar{x} = 3.88) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

3.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในภาพรวมในระดับมาก (\bar{x} = 3.88) โดยสูงสุดสามลำดับแรก คือต้องการให้มีกิจกรรมสถานการณ์จำลอง/บทบาทสมมติ/การปฏิบัติจริงในระดับมาก (\bar{x} = 4.12) รองลงมาคือการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน (มีการอภิปรายร่วมกัน) (\bar{x} = 3.98) และการสอนโดยใช้ IT ผ่านระบบ E-Learning (\bar{x} = 3.53) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

3.3 ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนาการประเมินผลการเรียนรู้ในภาพรวมในระดับมาก (\bar{x} = 3.71) โดยสูงสุดสามลำดับแรก คือนักศึกษาต้องการให้มีการประเมินผลการเรียนรู้จากพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ ในระดับมาก (\bar{x} = 4.03) รองลงมาคือการประเมินผลการเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{x} = 3.88) และการประเมินผลการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ (\bar{x} = 3.66) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความต้องการอยู่ในระดับมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีนของนักศึกษาจำแนกตามรายด้าน

ลำดับ	ความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหาวิชา				
1	เนื้อหาที่จัดเป็นหน่วยย่อยตามสถานการณ์การใช้ภาษา	3.88	0.72	มาก
2	เนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์สมมติ/การใช้ภาษาที่สนุกและเอื้อต่อการนำภาษาไปใช้	4.22	0.77	มากที่สุด
3	เนื้อหาที่สอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน	3.91	0.75	มาก
4	เนื้อหาที่สอดแทรกบทบรรยายสถานการณ์ต่างๆ	3.45	0.88	มาก
รวม		3.87	0.57	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
1	สอนโดยมีกิจกรรมสถานการณ์จำลอง/บทบาทสมมติ/การปฏิบัติจริง	4.12	0.89	มาก
2	สอนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน (มีการอภิปรายร่วมกัน)	3.98	0.87	มาก
3	สอนโดยใช้ IT ผ่านระบบ E-Learning	3.53	0.98	มาก
รวม		3.88	0.72	มาก
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้				
1	ประเมินผลการเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	3.88	0.85	มาก
2	ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้	3.66	0.86	มาก
3	ประเมินผลจากรายงานหรือโครงการที่ได้รับมอบหมาย (Project based Learning)	3.29	0.99	ปานกลาง
4	ประเมินผลจากพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระยะๆ	4.03	0.94	มาก
รวม		3.71	0.76	มาก

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันและระดับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูดปัจจุบันอยู่ระดับน้อย และมีสมรรถนะด้านทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนปัจจุบันอยู่ระดับน้อยที่สุดในส่วนของความคาดหวังนั้น นักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะด้านทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนอยู่ระดับมาก สมรรถนะที่นักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุดคือทักษะด้านการพูด จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีสมรรถนะด้านทักษะภาษาจีนทุกด้านในปัจจุบันน้อยและมีความคาดหวังที่จะมีสมรรถนะ

ด้านทักษะต่างๆ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยให้ความสำคัญด้านทักษะการพูดมากที่สุด ทั้งนี้ทักษะการพูดและการฟังเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญที่นักศึกษาให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกมากกว่าทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งความต้องการดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อดิเรก นวลศรี และปิยนันต์ คล้ายจันทร์, 2558) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปากเกร็ด ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปลาย ผู้ปกครอง ผู้บริหารเทศบาล ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ กรรมการสถานศึกษา และครูในโรงเรียนพบว่า เนื้อหาที่ควรจัดสอนคือทักษะทางภาษา โดยเน้นทักษะการพูด และทักษะการสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ซึ่งเนื้อหาควรมีการสอดแทรกสาระเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันกับสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวังของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนวิชาภาษาจีนในมหาวิทยาลัยมหิดล ผลการเปรียบเทียบ พบว่า สมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันและสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวังของของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีสมรรถนะภาษาจีนปัจจุบันน้อยกว่าสมรรถนะภาษาจีนที่คาดหวัง และมีความต้องการที่จะมีสมรรถนะภาษาจีนที่สูงขึ้นทุกทักษะ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งนักศึกษามีความคาดหวังอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้การที่นักศึกษามีความรู้และมีทักษะภาษาจีนที่ดี โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพได้มากขึ้น อีกทั้งยังสามารถใช้ทักษะภาษาในการสื่อสารเพื่อการนัดหมาย การรับข้อมูลข่าวสาร การดูหนังฟังเพลง ตลอดจนการใช้ในการท่องเที่ยว ยิ่งนักศึกษามีความคาดหวังมากเพียงใด ก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้นด้วย เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่มุ่งหวังไว้ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะภาษาจีนด้านต่างๆ ที่สูงขึ้น ซึ่งความคาดหวังของนักศึกษานั้นเป็นผลมาจากความต้องการที่เป็นแรงจูงใจตามทฤษฎีของแมคคิลแลนด (McClelland, 1962 อ้างถึงใน Arnolds, C.A. & Boshoff, C., 2003) ซึ่งกล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีที่สุด ต้องการที่จะปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น และต้องการประสบความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งถ้านักศึกษามีความต้องการความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาจีนสูง ก็จะมีความต้องการและความคาดหวังในผลลัพธ์ของการเรียนรู้สูงและมีความตั้งใจเรียนมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ ผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษามีความคาดหวังในสมรรถนะภาษาจีนสูงกว่าสมรรถนะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จิรพร เข้มเพ็ชร, 2560) ซึ่งพบว่า นักศึกษาคาดหวังในการเรียนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารมากกว่าการเรียนการสอนแบบเดิม และมีความต้องการให้นำเนื้อหาและทักษะที่เกี่ยวข้องกับ Thailand 4.0 และ China-ASEAN มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและเพิ่มความรู้ด้านต่างๆ มากขึ้น

3. ระดับความความต้องการพัฒนารายวิชาภาษาจีน จำแนกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนาในระดับมาก โดยต้องการให้พัฒนาเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์สมมติ/การใช้ภาษาที่สนุกและเอื้อต่อการนำภาษาไปใช้มากเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ เนื้อหาที่สอดแทรกวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน และเนื้อหาที่จัดเป็นหน่วยย่อยตามสถานการณ์การใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิชาการเรื่อง ศักยภาพของบัณฑิตภาษาจีนระดับอุดมศึกษาและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนระดับอุดมศึกษาให้ได้ประสิทธิภาพของ (จรัสศรี จิรภาส, 2550) ที่กล่าวว่า เนื้อหาภาษาจีนควรมีเนื้อหาที่เข้มข้นที่ผลักดันและส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ในสนามปฏิบัติการจริงได้ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อดิเรก นวลศรี และปิยนันต์ คล้ายจันทร์, 2558) เรื่องความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปากเกร็ด ซึ่งพบว่าการสอนภาษาจีนควรเน้นเนื้อหาที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เน้นทักษะเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งควรสอดแทรกสาระเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้กับผู้เรียนด้วย

3.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาต้องการให้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมาก โดยต้องการให้มีกิจกรรมสถานการณ์จำลอง/บทบาทสมมติ/การปฏิบัติจริงมากที่สุดเป็นลำดับแรก รองลงมาคือกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน (มีการอภิปรายร่วมกัน) และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศผ่านระบบ E-Learning ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (อดิเรก นวลศรี และปิยนันต์ คล้ายจันทร์, 2558) ซึ่งพบว่า นักเรียนต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนมีความหลากหลาย สามารถเสริมทักษะภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนได้เพิ่มพูนทักษะได้จริง นอกจากนี้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (ฉิงยู เฉิน, 2560) ซึ่งพบว่า นักศึกษามีความต้องการให้ผู้สอนใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น e-learning หรือสื่อที่หลากหลาย ทั้งสื่อของจริงและตัวอย่างอื่นๆ รวมถึงการเพิ่มเติมสถานการณ์การแลกเปลี่ยนโต้ตอบระหว่างเพื่อนๆ ให้เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3 ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ นักศึกษามีความต้องการให้พัฒนาในระดับมาก โดยต้องการให้มีการประเมินผลการเรียนรู้จากพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระยะๆ มากที่สุดเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ การประเมินผลการเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และจากการทำแบบทดสอบความรู้ภาษาจีน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุวรรณ เสี่ยงศิริฤถาวร, 2556) ซึ่งพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนควรมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อดิเรก นวลศรี และปิยนันต์ คล้ายจันทร์, 2558) ซึ่งพบว่าการประเมินผลการเรียนรู้ควรใช้เทคนิคการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพและก่อให้เกิดการใช้จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียน และควรจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบ HSK ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานสากลสำหรับวัดระดับความรู้ภาษาจีนโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. เนื้อหาในรายวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยมหิดลที่รับผิดชอบโดยคณะศิลปศาสตร์ ควรได้รับพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์การนำไปใช้จริง โดยอาจแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อยๆ ตามสถานการณ์การใช้ภาษา และควรมีการสอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จีน เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เทียบเคียงได้กับสถานการณ์จริงในการใช้ภาษา หรือหาโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา ผู้สอนควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการฝึกทักษะการสื่อสาร ซึ่งจะทำการเรียนการสอนมีชีวิตชีวา ตอบสนองรูปแบบการเรียนรู้และความคาดหวังของผู้เรียนยุคใหม่ และเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาสมรรถนะภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากการวัดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้รายวิชาแล้ว ควรสนับสนุนให้มีการวัดระดับทักษะภาษาจีนโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน HSK
4. สถาบันการศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สามารถนำตัวแปรและผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงเป็นข้อมูลในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรัสศรี จิรภาส. (2550). ศักยภาพของบัณฑิตภาษาจีนระดับอุดมศึกษาและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนระดับอุดมศึกษาให้ได้ประสิทธิภาพ. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*. 2(3): 39-49.
- จิรพร เข้มเพ็ชร. (2560). *ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีต่อรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- ฉิงยู เฉิน. (2560). *ความต้องการในการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรีบริหารธุรกิจ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการองค์การสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557*. นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: สำนักฯ.
- สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2556). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. 1(2): 43-59.
- อดิเรก นวลศรี และปิยนันต์ คล้ายจันทร์. (2558). ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครปากเกร็ด. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 7(2): 196-206.
- Arnolds, C. A., & Boshoff, C. (2003). The Influence of McClelland's Need Satisfaction Theory on employee job performance. *Journal of African Business*. 4(3): 55-81.
- Narciss, S., Kördle, H., & Dresel, M. (2008). Accuracy of self-evaluation of competence: How is it affected through feedback in a computer-based arithmetic training? In J. Zumbach, N. Schwartz, T. Seufert, and L. Kester (eds.), *Beyond knowledge: the legacy of competence*. Austria: Springer.
- Rothwell, W. J., & Graber, J. M. (2010). *Competency-based training basics*. New York: ASTD.
- Tyler, R. W. (1950). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Yang, Jizhou., Qiu, Jun, & Li, Ning . (2005). *TCFL primary stage syllabus*. 3rded. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Zeng, M. (2016). *A handbook of tasks and rubrics for teaching Mandarin Chinese*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Zhang, Hui., & Yang, Nan. (2006). *Chinese language comprehensive course instructional methodologies*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.

Translated Thai References

- Chen, Q. (2017). *The needs of vocational education students in learning Chinese: a case study in Chonburi Business Administration Technological College*. (Master of Business Administration Independent Study, Sripatum University). (in Thai)
- Jirapas, J. (2007). The Potential of Chinese graduates in higher education and the opinion toward Chinese program development effectively. *Journal of Liberal Arts Review*, 2(3), 39-49. (in Thai)
- Khempet, Jirapom. (2017). *The satisfaction of Dhurakij Pundit University's students with Chinese for communication course*. Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Lianghirantaworn, S. (2013). A study of Chinese teaching and learning at high school in Chiang Mai. *Journal of Liberal Arts, Maejo University*. 1(2): 43-59. (in Thai)
- Nuansri, A., & Klaichun, P. (2015). The needs of Chinese teaching and learning in the elementary school in municipality Pakkhet city area. *Panyapiwat Journal*. 7(2): 196-206. (in Thai)

- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2015). *The national education plan B.E. 2560-2579 (2017-2036)*. Bangkok: Office of the Education Council, Ministry of Education. (in Thai)
- Office of the Higher Education Commission. (2014). *Manual for the internal quality assurance for higher education institutions 2014*. Nontaburi: Parbpim. (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary. Ministry of Education. (2016). *12th MOE's education development plan (2017-2021)*. Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. (in Thai)